

[Madsen-Mygdal.]

ærede Medlem fuld Lejlighed til at skønne over, om der er Ensartethed eller ej. Og det ærede Medlem ved det vist ogsaa, men ved han det ikke, vil jeg anmode ham om at henvende sig til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der er Formand for Jordlovsudvalget; han ved meget godt, at naar han har Penge og kan købe Jord til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, eller naar han skal ombytte Jord, sælge Stamhusparceller og bruge Pengene til at købe Jord for, saa er der visse Dele af Landet, hvor han ikke har kunnet gøre det uden Tab, hidtil ikke i hvert Fald, for dér ligger Priserne over Ejendomsskylden, men der er andre Egne, hvor han meget nær og i Dag fuldt ud kan gøre det, saaledes som vi har talt om det i tidligere Møder. Ogsaa hos det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil det ærede Medlem Hr. Lundberg altsaa kunne faa dette bekræftet. Men jeg vil protestere imod, at jeg skulde have rettet en Opfordring til de stedlige Vurderingsraad. Det er mig ikke bekendt, at der har været fremført Kritik angaaende Ensartetheden indenfor de enkelte Skyldkredse; det er Ensartetheden fra Skyldkreds til Skyldkreds eller maaske endda indenfor større Omraader, som kritiseres, og jeg tror ikke, der er nogen, der vil benægte, at man kan sige: kritiseres med Rette. Men hvis ikke Over-Skyldraadet vil tage sig af Sagen, ved jeg ikke, hvem der kan tage sig af den; det er den eneste Institution, der kan gøre det, og det er egentlig ogsaa den eneste Opgave, Over-Skyldraadet har.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at Rollerne er ombyttet. Ja, de er det i mere end een Henseende; det er fuldkommen rigtigt. Det Forslag, jeg i sin Tid gennemførte, og som ganske rigtigt gælder endnu, var jo bygget paa et ganske andet Princip, idet vi gik ud fra, at det var et Forsøg, man vilde gøre; man vilde se, om de lokale Banker og Sparekasser havde en saadan Interesse for Spørgsmaalet, at de vilde gaa ind for Akkordordningerne. Det kunde tænkes i en pengeknapp Tid, at der kunde være en saadan Interesse; men som Forholdene er i Øjeblikket, er det i hvert Fald givet, at en saadan Interesse ikke findes. Selv om Banker og Sparekasser naturligvis nok kan være interesserede — økonomiske Opofrelser ønsker de dog ikke at gaa ind med. Og saa er der efter denne Lovs Vedtagelse sket det — den blev jo vedtaget paa et Tidspunkt, da der ikke forelaa Erfaringer paa dette Omraade —, at der er indvundet

Erfaringer fra et dygtigt praktisk Arbejde i de sønderjydske Landsdele, gennem Den sønderjydske Laanekasse, Erfaringer af den Art, at der synes at være Mulighed for med meget smaa Midler at naa et godt Resultat — jeg vil ikke sige risikoløst for Staten, men dog saaledes, at Risikoen holdes indenfor nogenlunde rimelige Grænser, naar man faar de rigtige Folk til at tage sig af det og tilvejebringe Akkordordningerne. Men det skal ogsaa være de rigtige Folk, Folk, der har praktisk Haandlang; det kan ikke nytte at sætte nogle Embedsmænd, som er uden nogen som helst Forbindelse med det hele, til at styre det.

Jeg skal ikke benægte, at det foreliggende Lovforslag er noget helt andet end det, vi i sin Tid gennemførte. Ellers vilde jeg heller ikke være med til at fremsætte dette Lovforslag. Jeg tror, det er meget mere anvendeligt uden dog at kræve en Risiko, som bliver alt for stor, og derfor har vi selvfølgelig fremsat Lovforslaget. Men derfor vil jeg ogsaa advare imod, at man beskærer det saa stærkt og forringer det saa meget, at det — hvis ærede Medlemmer har Ret i, at det var en Skueret, der blev givet, da jeg stillede mit Forslag og gennemførte det — nu bliver anden Gang, vi giver Landbruget en Skueret.

Ja, det er jo i Sandhed rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Rollerne er ombyttet; den Gang var den højtærede Landbrugsminister ikke bange; da var det ikke Forsigtighed, som prægede hans Forslag. Naar nu den højtærede Landbrugsminister ikke ønsker at faa Lov til at dispensere fra Grænserne 8 pCt. og 6 000 Kr. i hvert enkelt Tilfælde, er det dog mærkeligt, eftersom den samme Mand i 1927—28 foreslog, at man skulde give 25 pCt. af Værdien, og at man skulde kunne give 25 000 Kr. til hver enkelt Akkordordning. Nu foreslaar vi, at der kun skal gives 6 000 Kr.; men i enkelte Tilfælde, hvor der foreligger enstemmig Indstilling derom, skulde Landbrugsministeren dog maaske have Lov til at gaa lidt højere, til 6 500 Kr. eller 7 000 Kr. Det vil den højtærede Landbrugsminister imidlertid ikke, skønt han den Gang blankt foreslog her i Tinget, at vi skulde kunne give 25 000 Kr. i hvert enkelt Tilfælde. Man kan nok sige, at Rollerne er blevet meget stærkt ombyttet; og den højtærede Minister er ogsaa kommet over paa helt andre Standpunkter. Men jeg synes nu ikke, der er saa stor Grund til at foretage en saa voldsom Overgang til Forsigtigheden, som den højtærede Landbrugsminister her har foretaget. Sikkerheden